

Beslutningsforslag nr. B 60. Fremsat den 24. november 1998 af Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om økonomisk støtte til nedsættelse af arbejdstiden

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der sikrer, at der kan ydes økonomisk støtte til virksomheder, der ved overenskomst med de ansatte aftaler en nedsættelse af arbejdstiden.

Betingelserne for støtte til en nedsættelse af arbejdstiden skal fastsættes efter følgende retningslinjer:

- støtten skal udgøre den maksimale dagpengesats pr. time
- arbejdstiden skal nedsættes med op til 7 timer om ugen for fuldtidsansatte, med en

lønkomensation på minimum den maksimale dagpengesats

- der ansættes en arbejdsløs på normale løn- og arbejdsvilkår i samme antal timer, som arbejdstiden er nedsat
- det aftales, at alt overarbejde skal afspadseres
- støtten aftrappes over en periode på 5-8 år
- ansatte, der får nedsat arbejdstid, skal på alle områder stilles som værende på fuld tid.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 85 fra folketingsåret 1997-98, 1. samling. Se Folketingstidende 1997-98, tillæg A, side 2558 og 2560.

Både i Danmark og i andre europæiske lande er der en stigende interesse for nedsat arbejdstid, enten ved nedsættelse af den ugentlige arbejdstid eller på anden måde. Der er bl.a. i Danmark gennemført et forsøg på virksomheden Union Pak i Køge, hvor forsørgere har fået nedsat deres arbejdstid til 30 timer om ugen med fuld lønkompensation med støtte fra Socialministeriet.

På denne baggrund opfordres regeringen til at fremsætte et lovforslag, der kan åbne muligheder og give inspiration til de kommende overenskomstforhandlinger.

Forslaget åbner for tilskud til virksomheder, hvor der efter overenskomst med de ansatte sker en nedsættelse af arbejdstiden. Tilskuddet udgør de maksimale dagpenge (p.t. ca. 73 kr. i timen) for hver times arbejdstidsnedsættelse.

Forslaget forudsætter fuld personalekompensation, mens fuld lønkompensation, dvs. forskellen mellem tilskuddet og timelønnen i det antal timer, arbejdstiden sættes ned, skal aftales mellem parterne.

Udmøntningen af overenskomsten skal aftales lokalt på arbejdspladserne, inden det træder i kraft.

Støtten udgør det første år 73 kr. i timen pr. ansat for hver time, arbejdstiden sættes ned. Nedsættes arbejdstiden fra 37 til 30 timer, udbetales således 7 gange 73 kr. = 511 kr. om ugen pr. ansat. Støttebeløbet svarer til dagpengemaksimum.

Arbejdstiden skal nedsættes med et antal timer om ugen, op til 7 timer om ugen for fuldtidsansatte. Det kan aftales, at arbejdstidsnedsættelsen for den enkelte medarbejder kan samles til f.eks. længere ferie.

Der skal som kompensation for arbejdstidsnedsættelsen time for time ansættes arbejdsløse på normale løn- og arbejdsvilkår.

Det skal videre indgå i aftalen, at alt overarbejde skal afspadseres. Det er endvidere en forudsætning, at

allerede ansatte, ansatte i forbindelse med arbejdstidskompensationen og nyansatte behandles lige.

Der skal være aftalt en lønkompensation, der minimum svarer til 73 kr. i timen, hvor det resterende op til fuld lønkompensation skal aftales.

Endelig skal der i nødvendigt omfang sikres den nødvendige træning og uddannelse af de nyansatte, f.eks. ved at der i en optræningsperiode er tale om en meransættelse, dvs. at arbejdstidsnedsættelsen sker med en mindre forskydning, dog maksimalt 3 måneder.

Støtten aftrappes over 5-8 år med lige store beløb om året. Aftrækningsperioden afhænger af, hvor stor en arbejdstidsnedsættelse der er aftalt. Hensigten er, at arbejdstidsnedsættelsen fastholdes, men at parterne selv finansierer lønkompensationen.

Det skal sikres, at ansatte, som deltager i ordningen, betragtes som værende på fuld tid i forhold til regler om ferie, sygedagpenge, arbejdskrav og optjeningsret til dagpenge og anden relevant lovgivning.

Overenskomsten skal udmøntes som lokalaftaler, hvor de konkrete betingelser aftales, herunder at ledelse og tillidsrepræsentanter sammen med fagforeningerne laver en status over den sædvanlige arbejdstid på den pågældende arbejdsplads og beregner omfanget af fuld personalekompensation. Samtidig lægges en plan for, hvordan der kan uddannes ledige, som kan overtage de nye stillinger.

Ved eventuelle reduktioner i beskæftigelsen, herunder ved sæsonudsvingning, skal ledelse og de ansattes tillidsrepræsentanter i fællesskab godkende, at reduktionen ikke indeholder nogen omgåelse af den fulde personalekompensation. Uenighed herom afgøres efter de almindelige regler for løsning af faglig strid, og der skal i overenskomsten være klare bestemmelser om genansættelse ved uberettigede reduktioner. I modsat fald bortfalder en forholdsmæssig andel af det statslige tilskud.

De regionale arbejdsmarkedsråd skal føre tilsyn med, at der ikke sker misbrug af tilskudsordningen.

Skriftlig fremsættelse

Jette Gottlieb (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk støtte til nedsættelse af arbejdstiden.

(Beslutningsforslag nr. B 60).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 25. november 1998 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse og af lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse

(Ændring af reglerne om ikrafttrædelse mv. af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie samt om fastlæggelsen heraf i byzone)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 1. november 1997, som ændret ved § 2 i lov nr. 478 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 10 ophæves
2. I § 15a, stk. 2, ændres i 1. pkt. »jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3 og stk. 4, og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1,2 og 3« til: »jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3-5, og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1-4,« og i 2. pkt. ændres »§ 15, stk. 1 og 2, eller ophæves, jf. stk. 3« til: »§ 15, stk. 1-3, eller ophæves, jf. stk. 4.«
3. I § 15b, stk. 3, ændres i 1. pkt. »fra samtlige amtsråd« til: »i et amt«, og i 2. pkt. indsættes efter »forløb«: »i det pågældende amt«.
4. § 15b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren bekendtgør de endeligt fastlagte klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier i det enkelte amt og drager omsorg for, at de registreres i matriklen på de berørte ejendomme.«
5. I § 15b indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

Stk. 5. På grundlag af oplysninger fra matrikelmyndigheden foretages notering i tingbogen på de ejendomme, som helt eller delvis er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.»

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.
6. I § 15b, indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Indtil de endeligt fastlagte linier er bekendtgjort, jf. stk. 4, kan miljø- og energiministeren indhente oplysninger fra offentlige registre, herunder i elektronisk form, om navne og adresser på ejere af ejendomme, der er omfattet af kommissionens forslag efter stk. 1. Miljø- og energiministeren kan bemyndige kommissionens sekretariat til at indhente de nævnte oplysninger.«
7. I § 15d, stk. 1, ændres, »jf. § 8, stk. 6, nr. 2 og § 15, stk. 4, nr. 1« til: »jf. § 8, stk. 7, nr. 2, og § 15, stk. 5, nr. 1«.
8. I § 69 indsættes efter stk. 3, som nye stykker:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver efter anmodning de udvidede beskyttelseslinier på arealer, jf. § 8 og § 15, når følgende betingelser er opfyldt:

 - 1) Arealet skal den 1. august 1994 være beliggende i byzone,
 - 2) arealet skal i en kommuneplans rammer for lokalplanlægningen være udlagt til almindelig byudvikling, og
 - 3) kommuneplanrammerne skal være vedtaget før den 1. august 1994

Stk. 5. Anmodning om ophævelse, jf. stk. 4, skal være indsendt til miljø- og energiministeren inden 1. august 2006 og være baseret på et lokalplanforslag, der udlægger området til almindelig byudvikling i overensstemmelse med de i stk. 4, nævnte kommuneplanrammer.

§ 2

I lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 1, affattes således:

»1. § 8 affattes således:

»§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræsses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

- 1) Strandbredden langs Skagerak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtskommuner og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands amtskommune,
- 2) arealer inderfor 300 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1, og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 2, nr. 2, nævnte klitfredningslinie 100 m, jfr. dog stk. 5.

Stk. 4. For ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse, bestemmer ministeren, at disse arealer ikke omfattes af den udvidede klitfredningslinie, medmindre der er tale om større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

Stk. 5. For særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at klitfredningslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 2, nr. 2, og stk. 3. Hvis der er klitdannelse i området, kan linien dog ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 6. De grænser, der er nævnt i stk. 2 -5, skal være afmærket på stedet. Grænserne revideres løbende.

Stk. 7. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,

- 2) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt,
- 3) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 4) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, og
- 5) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende bygninger. Der kræves dog miljø- og energiministerens tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 8. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning mm. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1 - 8.

Stk. 9. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1, ikke skal gælde for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, der kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 10. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.««

2. § 2, stk. 2 affattes således:

»2. § 15 og overskriften dertil affattes således:

»Beskyttelse af kystområderne

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og andre kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. For områder, som er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 1, nævnte strandbeskyttelseslinie 100 m, jfr. dog stk. 4.

Stk. 3. For ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse, bestemmer ministeren, at disse arealer ikke omfattes af den udvidede strandbeskyttelseslinie, medmindre der er tale om større

åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

Stk. 4. På særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at strandbeskyttelseslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 1-3, eller at strandbeskyttelseslinien ikke gælder.

Stk. 5. Forbudet i stk. 1, jf. stk. 2 og 3, gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg, der anvendes til forsvarsformål,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. §§ 8 og 9, og
- 7) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende byg-

ninger. Der kræves dog amtsrådets tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 - 3, ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Tilsvarende gælder for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.««

3. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 1, 2 og 4, og kan bestemme, at ikrafttrædelsen skal ske på forskellige tidspunkter i de enkelte amter.«

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1, træder dog først i kraft i de enkelte amter ved miljø- og energiministerens bestemmelse om ikrafttrædelse af de udvidede beskyttelseslinier i de enkelte amter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Der er to hovedformål med dette lovforslag.

Det ene hovedformål er at skabe hjemmel for en successiv ikrafttrædelse af de udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier, som er vedtaget med »kystloven«, lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne, FT 1993-94: 6185, 6538, 10788, 10886; A 6481; B 949, 1677).

Med loven blev det vedtaget at udvide klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien fra 100 m til 300m. Loven trådte i kraft den 1. august 1994. De nye beskyttelseslinier træder efter de gældende regler først i kraft ved miljø- og energiministerens beslutning herom, når den med loven midlertidigt nedsatte Strandbeskyttelseskommission har afgivet sin indstilling til ministeren om liniernes forløb i samtlige amter.

Det andet hovedformål med lovforslaget er i et vist omfang at imødekomme de fra kommunal side fremsatte ønsker om, at byzone undtages fra de udvidede beskyttelseslinier. Der skabes herved et større råderum for Strandbeskyttelseskommissionen i lyset af de hidtidige erfaringer, når kommissionen konkret skal afgrænse, hvilke arealer, der efter de foreslåede regler skal omfattes. Med forslaget vil arealer, der ligger i tilknytning til bymæssig bebyggelse, f.eks. bag sammenhængende bebyggelse samt mindre betydningsfulde kiler mellem eksisterende bebyggelse, således ikke blive omfattet af 300m linien. Åbne ubebyggede arealer i byzone, der er af væsentlig betydning for kystlandskabet, vil fortsat blive omfattet af den udvidede beskyttelse.

Den del af lovforslaget, der vedrører successiv ikrafttrædelse, blev fremsat i Folketinget i den 18. februar 1998 (FT 1997-98, L 192) men bortfaldt på grund af folketingsvalget. Lovforslaget var forinden sendt i høring til Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Dansk Skovforening, Friluftsrådet, De Danske Landboforeninger, Dansk Familie-landbrug, Danmarks Naturfredningsforening, Mini-

steriet for Fødevarer, Landbrug, Fiskeri, Trafikministeriet, Justitsministeriet og Erhvervsministeriet.

Udkast til nærværende lovforslag har i oktober måned været sendt i høring til ovennævnte samt Advokatrådet.

2. Lovforslagets indhold

Hovedindholdet i lovforslaget er

- at de udvidede beskyttelseslinier kan træde i kraft trinvis amt for amt, og
- at beskyttelseslinierne i byzone fastlægges således, at ubebyggede arealer, der ligger i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse og er mindre væsentlige for kystlandskabet, undtages fra de udvidede beskyttelseslinier.

Lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien vedrører alene ændring af de udvidede beskyttelsesliniers forløb i byzone, jf. formuleringen af § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, som er nye bestemmelser i forhold til gældende lov. Formuleringen af § 8 og § 15 i forslaget § 2, nr. 1 og 2, er imidlertid af lovtekniske grunde indsat i fuld tekst.

Om fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier i byzone indeholder lovforslaget tillige en overgangsordning i lovens § 69, jf. § 1, nr. 8 i lovforslaget, der lovfæster miljø- og energiministerens tilkendegivelse af 18. februar 1998 overfor alle amter og kystkommuner om på visse vilkår i en overgangsperiode at ville ophæve de udvidede beskyttelseslinier på byudviklingsarealer i byzone på baggrund af den kommunale planlægning, når den pågældende kommune anmoder herom.

Lovforslaget indeholder endvidere en teknisk ændring af reglerne om tinglysning af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinierne, hvorefter kravet om tinglysning ophæves og erstattes af registrering i matriklen samt notering i tingbogen.

Endelig foreslås indsat en hjemmel for ministeren til at indhente ejeroplysninger direkte fra Det Fælleskommunale Ejendomsdatasystem til brug for underretning af de berørte lodsejere efter § 15b, stk. 1.

2.1 Successiv ikrafttrædelse af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier

Kystloven trådte i kraft den 1. august 1994, dog skulle de udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier først træde i kraft, når den med loven midlertidigt nedsatte strandbeskyttelseskommisionen havde gennemgået alle kyststrækninger amt for amt, og afgivet sin indstilling til miljø- og energiministeren.

Efter de gældende regler træffer ministeren først afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb, når kommissionen har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og derefter ud fra generelle, ensartede kriterier har afgivet en samlet landsdækkende indstilling til ministeren om liniernes forløb.

Baggrunden for disse bestemmelser har været et ønske om, at ændringen af den hidtidige klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie skulle træde i kraft samtidig for hele landet. Da Strandbeskyttelseskommisionens arbejde antoges at ville vare ca. 3 år, ville det derved undgås, at der i nogle år efter lovens ikrafttrædelse skulle opstå en forskellig retstilstand for de kystnære ejendomme alt afhængig af deres geografiske beliggenhed.

For i videst muligt omfang at undgå, at der sker indgreb i natur- og landskabsværdierne i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier træder i kraft, er det i lovens bemærkninger forudsat, at amtsrådene og kommunerne i deres administration efter planloven tager højde herfor ved at udvise særlig tilbageholdenhed med planlægning og tilladelser efter planloven, der er i strid med formålet med beskyttelsesliniebestemmelserne. Skov- og Naturstyrelsen har søgt at følge dette op gennem sin beføjelse i i planloven til at gøre indsigelse imod forslag til regionplaner og lokalplaner, der er i strid med formålet med loven.

Den udskudte ikrafttræden af de udvidede beskyttelseslinier medfører, at de berørte lodsejere, der efter lovens § 15b, stk. 2, har en indsigelsesfrist på 4 uger fra offentliggørelsen af Kommissionens forslag for et amt, må afvente en afklaring af retstilstanden for deres ejendom i indtil flere år, indtil ministeren træffer endelig beslutning om liniernes forløb for hele landet. Dette forhold kan vanskeliggøre normale økonomiske dispositioner. Såvel lodsejere som myndigheder har peget på det u hensigtsmæssige i dette forhold.

Der er endvidere det problem for de kommunale myndigheder, at administrationsgrundlaget, dvs. om en ejendom er omfattet af beskyttelseslinier eller ej, er uklart i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier er trådt i kraft. Det kan således være vanskeligt at vurdere, om et område ud fra de generelle kriterier, som Strandbeskyttelseskommisionen arbejder efter, vil

blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, ligesom der kan være tvivl om, hvorvidt en ønsket aktivitet vil være i strid med lovens formål.

På den baggrund foreslås det med lovforslaget at fjerne denne usikkerhed og at skabe et klarere administrationsgrundlag ved at sætte de udvidede beskyttelseslinier i kraft successivt, således at ministeren på grundlag af Strandbeskyttelseskommisionens indstilling træffer beslutning herom amt for amt.

Behovet for en successiv ikrafttræden er blevet yderligere accentueret af, at Strandbeskyttelseskommisionen ikke forventer at kunne færdiggøre sit arbejde inden for den forudsatte periode på 3 år fra lovens ikrafttræden. Dette skyldes, dels at kommissionen blev nedsat senere end forudsat, dels at den procedure, som er nødvendig for at kunne afgive indstilling om fastlæggelse af de udvidede linier, har vist sig at være betydeligt mere tidskrævende end forventet. Strandbeskyttelseskommisionens arbejde kan således først forventes færdiggjort i år 2001.

Ministeren har med hjemmel i § 15, stk. 5, i den gældende naturbeskyttelseslov fastsat de nærmere retningslinier for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelsesliniernes forløb, jfr. bekendtgørelse nr. 800 af 5. oktober 1995. På baggrund heraf har Strandbeskyttelseskommisionen efter sin nedsættelse i oktober 1995 indledningsvis besigtiget og gennemgået en række af landets kyststrækninger med henblik på at fastlægge principielle retningslinier for typiske problemer. Disse retningslinier, som er udsendt til samtlige amter og kystkommuner, skal danne grundlag for det udkast til liniernes forløb, som skal fremlægges offentligt og udsendes til berørte lodsejere.

For fortsat at sikre, at de udvidede beskyttelseslinier fastlægges efter de samme generelle kriterier for hele landet forudsættes det, at kommissionen, når den har afsluttet sin gennemgang af samtlige amter og afgivet indstilling til ministeren om fastlæggelsen af linierne for alle amter, afgiver en samlet redegørelse til ministeren. Kommissionen skal i denne redegørelse beskrive, om der på baggrund af erfaringerne fra arbejdet med at fastlægge de udvidede linier er behov for i ganske enkelte tilfælde at justere de allerede fastlagte beskyttelseslinier, således at enkelte områder efterfølgende kan undtages fra beskyttelsen. Dette kan herefter ske ved, at ministeren træffer beslutning herom i medfør af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, der indeholder hjemmel for ministeren til at ophæve eller reducere strandbeskyttelseslinien på et areal.

For at lette administrationen yderligere i amter og kommuner vil Skov- og Naturstyrelsen udsende en

F. t. l. vedr. naturbeskyttelse m.v.

vejledning om administrationen af beskyttelsesliniebestemmelserne, som vil beskrive administrationen i perioden, indtil de udvidede linier træder i kraft i de enkelte amter samt den efterfølgende administration, når de nye beskyttelsesliniebestemmelser er trådt i kraft. Vejledningen vil blive udsendt hurtigst muligt efter vedtagelsen af dette lovforslag.

Når lovforslaget er vedtaget, vil der i perioden, indtil de udvidede linier er trådt i kraft i samtlige amter, være et forskelligt retsgrundlag i de enkelte amter og kystkommuner, idet der i nogle amter gælder en 100 m beskyttelseslinie og i andre en 300 m linie. Denne forskel er imidlertid relativt beskedent, fordi det, som nævnt ovenfor, i lovbemærkningerne til den gældende lov er forudsat, at amter og kommuner allerede fra lovens ikrafttræden i den udvidede zone udviser tilbageholdenhed med tilladelser efter planloven og planlægning, der er i strid med formålet, og at dette følges op af Skov- og Naturstyrelsens indsigelser imod forslag til regionplaner og lokalplaner, der er i strid med lovens formål.

Forslaget indebærer endvidere, at det tidsrum, hvor lodsejerne har mulighed for at foretage nyttilplantning i overensstemmelse med overgangsreglerne i ændringslovens § 3, stk. 4 (lov nr. 439 af 1. juni 1994), afkortes forskelligt fra amt til amt. Også denne forskel er relativt beskedent, fordi der efter bestemmelsen i § 3, stk. 4, ikke kan ske gentilplantning på arealer, hvor der efter lovens ikrafttræden er foretaget tilplantning, som ikke er et led i den hidtidige drift.

Det vurderes derfor, at hensynet til retssikkerheden for grundejerne samt hensynet til et klarere administrationsgrundlag må veje tungere end hensynet til et ensartet retsgrundlag for hele landet.

Kommissionen påbegyndte i august 1996 arbejdet med at fastlægge de udvidede beskyttelseslinier og har indtil nu afsluttet gennemgangen af kysterne i Bornholms, Fyns, Frederiksborg, Roskilde og Københavns amter. Når lovforslaget er vedtaget, vil der skulle foretages konsekvensrettelser af beskyttelseslinierne i disse amter, før den successive ikrafttræden kan påbegyndes.

2.2 Fastlæggelse af de udvidede beskyttelseslinier i byzone

Kommunernes Landsforening har på baggrund af Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang af strandbeskyttelseslinien i de hidtil gennemgåede amter gjort opmærksom på, at fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinien - navnlig i byzone - giver kommunerne problemer. Kommunerne har anerkendt, at miljø- og energiministerens tilsagn af 18. februar 1998 om,

at ministeren i en overgangsperiode på visse vilkår vil ophæve de udvidede beskyttelseslinier på byudviklingsarealer i byzone, jf. nedenfor under 2.3, er en delvis imødekommelse af kommunernes synspunkter. Kommunerne finder dog i princippet fortsat, at byzone helt bør undtages fra de udvidede beskyttelseslinier. Kommunerne finder ikke, at en friholdelse af byzonen for 300 m strandbeskyttelseslinie vil have betydning for bestemmelsens formål om at beskytte de åbne kyster. Kommunerne har også peget på, at det er problematisk, navnlig for mange mindre bysamfund, når beskyttelseslinien fastlægges bag eksisterende bebyggelse.

Efter § 8, stk. 4 og § 15, stk. 3 i kystloven fastlægges de udvidede beskyttelseslinier således, at områder, der er berørt af bebyggelse, undtages fra beskyttelse, jf. forslaget § 2, nr. 1 og 2, som i § 8, stk. 5, og § 15, stk. 4 gengiver disse bestemmelser. Det er et bærende hensyn bag kystloven, at det er de faktiske fysiske forhold, dvs. omfanget og placeringen af eksisterende bebyggelse, der afgør forløbet af den udvidede beskyttelseslinie og ikke eksempelvis områdets planlægningsmæssige status. En helt generel fritagelse af alle byzonearealer for de udvidede beskyttelseslinier uden hensyn til områdets karakter, vil således være i afgørende strid med kystlovens intentioner.

For at afhjælpe de væsentligste problemer, som kommunerne har peget på i forbindelse med fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier i byzone, foreslås det i § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3 i lovforslaget § 2, nr. 1 og 2, at ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse, ikke omfattes af de udvidede beskyttelseslinier.

Med dette forslag er der tale om en afvejning af modstående hensyn, nemlig på den ene side hensynet til kommunernes muligheder for at råde over sådanne mindre arealer beliggende i tilknytning til bymæssig bebyggelse og på den anden side naturbeskyttelsesmæssige hensyn, som må anses for mindre væsentlige på disse arealer, der f.eks. ligger bag eksisterende bymæssig bebyggelse eller imellem områder med bymæssig bebyggelse. De arealer, der undtages, er af mindre betydning for landskabet, men af stor betydning for kommunernes råderum.

Det er vigtigt at fastholde, at de større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet fortsat omfattes af 300 m beskyttelseslinie. Arealmæssigt skønnes disse arealer imidlertid kun at udgøre en mindre del af de byzonearealer, der omfattes af lovens § 8 og § 15.

Forslaget giver Kommissionen er vis skønsbeføjelse ved afgrænsningen af sådanne 'større åbne arealer af væsentlig betydning'.

For kommissionens gennemgang vil forslaget betyde, at byzonearealerne i de amter, der allerede er gennemgået, skal revurderes. Kommissionens sekretariat skønner imidlertid, at dette kan ske parallelt med den øvrige gennemgang uden at forsinke arbejdet.

Forslaget forventes at ville afhjælpe mange af kommunernes problemer. Det er dog begrænset, hvor stor tidsmæssig effekt for kommissionens arbejde, det kan få, da der er knyttet en meget omfattende administrativ procedure til kommissionens arbejde. Loven fastsætter høringsperioder og indsigelsesfrister mv. Udarbejdelse af et forslag til 300 m liniens forløb kræver desuden udarbejdelse af et stort teknisk materiale, der afholdes møder med kommunerne, de berørte lodsejere underrettes individuelt, og de mange indsigelser skal besvares. Kommissionen arbejder med gennemgang af flere amter samtidig, med tidsmæssig forskydning, men gennemgangen af et amt tager mindst 8 måneder.

Lovforslaget ændrer ikke reglerne for landzonearealer men alene for byzonearealer. Ministeren vil ved udøvelsen af sin kompetence til at ophæve strandbeskyttelseslinien være opmærksom på, at der kan være et hensyn at tage til kommuner, hvor fastholdelsen af kystarealer i landzone giver ganske særlige problemer.

2.3 Overgangsordning om ophævelse af de udvidede beskyttelseslinier på byudviklingsarealer i byzone

Det er fra amtskommunal og kommunal side ønsket, at der ved fastlæggelsen af de udvidede linier tages hensyn til den amtskommunale og kommunale planlægning i højere grad, end det er forudsat med loven.

Som nævnt ovenfor har ministeren i brev af 18. februar 1998 til alle amter og kystkommuner givet tilsagn om, at ministeren for byzonearealer i den udvidede beskyttelseszone agter at udnytte sin beføjelse efter naturbeskyttelseslovens § 69 til at ophæve gældende beskyttelseslinier, når dette er nødvendigt for at realisere en før loven planlagt byudvikling. Den planlagte byudvikling skal være fastlagt i kommuneplanens rammer inden kystlovens ikrafttrædelse den 1. august 1994, og ophævelsen vil ske, når disse rammer er fulgt op af den i rammerne forudsatte lokalplanlægning.

Kommunernes Landsforening har udtrykt ønske om, at ministerens tilsagn lovfæstes. Den i lovforsla-

get indeholdte overgangsordning med en forlængelse af den i ministerens brev fastsatte frist på 10 år til 12 år er en imødekommeelse af de kommunale ønsker.

Bestemmelsen i forslagens § 2, nr. 1 og 2, om naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, om fastlæggelse af de udvidede beskyttelseslinier i byzone medfører, at der vil være en del byudviklingsarealer, der i forhold til de gældende regler ikke længere omfattes af de udvidede linier, og hvor tilsagnet derfor ikke får betydning. Overgangsordningen vil imidlertid fortsat være af betydning for de større ubebyggede arealer, navnlig i byernes udkant, herunder landskabsmæssigt værdifulde kilder af naturkarakter, naturarealer ved å-udløb, skove mv., som vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, uanset at de er udlagt som byzone til almindelig byudvikling.

Der gøres hermed op med den særlige problemstilling, der i en overgangsperiode efter lovens ikrafttræden knytter sig til de udvidede beskyttelseslinier i forhold til allerede gældende planlægning for byzonearealer. Ved først at undtage sådanne byzonearealer fra beskyttelsen, når der er vedtaget et lokalplanforslag undgås det, at der undtages ubebyggede områder før der er vished for, at den i kommuneplanen forudsatte byudvikling stadig er aktuel.

Overgangsordningen er en ret for kommunerne til at få linierne ophævet, når de i bestemmelsen nævnte betingelser er opfyldt.

2.4 Tinglysning og adgang til Det Fælleskommunale Ejendomsdatasystem

Der er i lovforslaget foreslået en teknisk ændring af reglerne om tinglysning af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinierne. På tilsvarende måde som i skovloven og landbrugsloven foreslås kravet om tinglysning ophævet og erstattet af registrering i matriklen samt notering i tingbogen.

Lovforslaget indeholder endelig en bestemmelse om, at miljø- og energiministerens skal kunne indhente oplysninger direkte fra Det Fælleskommunale Ejendomsdatasystem om navne og adresser på de ejere af ejendomme, der berøres af kommissionens forslag til beskyttelsesliniernes forløb, orienteres herom. Ministeren, og med ministerens bemyndigelse kommissionen, vil efter forslaget kunne trække oplysninger om navne og adresser på disse ejere direkte hos Kommunedata i stedet for, som i dag, at indhente samtykke hertil i hver enkelt kommune med efterfølgende godkendelse i By- og Boligministeriet.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at lovforslaget - ud over administrative lettelser for kommunerne - ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget i § 15b, stk. 7, om indhentelse af oplysninger i Det Fælleskommunale Ejendomsdatasystem, er udgiftsneutralt for så vidt angår betaling af gebyrer for brug af registre.

4. Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget indebærer, at den overgangsperiode, hvor lodsejerne har mulighed for at foretage nyttilplantning, jf. overgangsbestemmelsen i kystlovens § 3, stk. 4, afkortes. De erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf skønnes imidlertid opvejet af fordelene ved en hurtigere afklaring af retstilstanden.

Det skønnes derfor samlet, at lovforslaget heller ikke har erhvervsøkonomiske konsekvenser.

5. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser og forholdet til EU-retten

Bortset fra, at lovforslaget indebærer en hurtigere, fuldstændig ikrafttrædelse af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie, end det ellers ville have været tilfældet, har lovforslaget ikke miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ophævelsen af § 10, som indeholder et krav om, at klitfredning skal tinglyses på ejendommen, ophæves i konsekvens af bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, om notering i matriklen og tingbogen af de endeligt fastlagte linier til erstatning af det gældende krav om tinglysning.

Da det vil vare et par år, før klitfredningslinien er endeligt fastlagt i alle amter og noteret i matriklen, opretholdes tinglysningskravet, indtil ministeren sætter de udvidede linier i kraft i de enkelte amter, jf. § 3, stk. 2.

Til nr. 2 og 7.

De foreslåede ændringer er indsat som konsekvens af forslaget til ændring af naturbeskyttelseslovens § 8 og § 15, idet indsættelsen af nye stykker i bestemmelsen nødvendiggør konsekvensrettelser i andre bestemmelser.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget vil medføre en amtsvis ikrafttrædelse af de nye klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier.

Kommissionen vil herefter løbende udarbejde indstilling til ministeren, så snart kommissionen er færdig med et amt.

Efter de gældende regler om en udskudt ikrafttræden, vil den nye klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie først træde i kraft, når miljø- og energiministeren har truffet afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb. Afgørelsen træffes først, når Strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og derefter ud fra generelle, ensartede kriterier har afgivet en samlet landsdækkende indstilling til ministeren om liniernes forløb.

Når Strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået et amt, skal kommissionen offentliggøre sit forslag til beskyttelsesliniernes forløb samt orientere de berørte lodsejere om forslaget. Efter lovens § 15 b, stk. 2, kan der inden 4 uger fra offentliggørelsen fremsættes indsigelser til kommissionen mod dennes forslag.

Denne procedure medfører, at de berørte lodsejere, der som nævnt selv har en indsigelsesfrist på 4 uger fra offentliggørelsen af kommissionens forslag, må afvente en afklaring af retstilstanden for deres ejendom i indtil flere år, indtil ministeren træffer beslutning om liniernes forløb for hele landet. Denne rets-usikkerhed fjernes med forslaget om en successiv ikrafttrædelse.

Der er endvidere fra amtskommunal og kommunal side peget på, at administrationsgrundlaget er uklart i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier træder i kraft. Det kan være vanskeligt at vurdere, om et område ud fra de generelle kriterier, som Strandbeskyttelseskommissionen arbejder efter, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, ligesom der kan være tvivl om, hvorvidt en ønsket aktivitet vil være i strid med lovens formål. Forslaget om en successiv ikrafttræden fjerner også denne usikkerhed.

For at lette administrationen yderligere i amter og kommuner har Skov- og Naturstyrelsen påbegyndt udarbejdelsen af en vejledning om administrationen af beskyttelsesliniebestemmelserne, som vil beskrive administrationen i perioden, indtil de udvidede linier træder i kraft i de enkelte amter samt den efterfølgende administration, når de nye beskyttelseslinier er trådt i kraft. Vejledningen vil blive udsendt hurtigst muligt efter vedtagelsen af dette lovforslag.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 og 5.

Ændringen af § 15 b, stk. 4, og forslaget til nyt stk. 5, indebærer en teknisk ændring af reglerne om tinglysning. Efter den gældende lovs § 15 b, stk. 4, skal miljø- og energiministeren lade klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien tinglyse på de berørte ejendomme. Matrikelkortet i digital form omfatter nu hele landet. Ved fremover at lade matriklen være det centrale register for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier sikres det, at der til stadighed, uanset matrikulære ændringer, eksisterer præcise oplysninger i form af matrikelkort og matrikelregistre, der viser de områder, der er omfattet af klitfredning og strandbeskyttelse.

En sådan registrering af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien i matriklen indebærer, at en tinglysning på de berørte ejendomme ikke længere kan anses for nødvendig. Matrikelmyndigheden vil i stedet videregive oplysninger om klitfredning og strandbeskyttelse til tinglysningskontorerne, således at oplysningerne i form af notering i tingbogen fortsat også er umiddelbart tilgængelige her. Denne metode skaber et bedre overblik for de berørte lodsejere. Samtidig opnås der ved anvendelsen af kopi af de digitale matrikelkort betydelige lettelse for myndighederne i deres administration af bestemmelserne.

Den foreslåede metode er allerede taget i anvendelse i skovloven for såvidt angår fredskovpligten og i landbrugsloven vedrørende landbrugsejendomme.

Der henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 1.

Til nr. 6.

Efter lovens § 15b, stk. 1, skal de lodsejere, der berøres af kommissionens forslag til beskyttelsesliniernes forløb, orienteres direkte og individuelt om forslaget.

Efter de gældende regler skal Kommissionens sekretariat anmode hver enkelt kommune (175), som registeransvarlig for det fælleskommunale ejendomsdatasystem om at få adgang til de nødvendige ejeroplysninger, ligesom man samtidig søger tilslutning til, at disse oplysninger videregives til kommissionen gennem »Videregivelsessystemet hos Kommunedata«. By- og Boligministeriet skal herefter for hver amtsvise kørsel af data meddele tilladelse meddele tilladelse til at benytte systemet. Kommissionens sekretariat kan herefter modtage oplysningerne elektronisk fra Kommunedata.

Den nuværende procedure er en tidskrævende formalitet, fordi lovens krav om individuel orientering af ejerne ikke gør det muligt for kommunerne at mod-

sætte sig kommissionens anmodninger om registeradgang. Kommissionen har ikke kunnet opnå tilslutning til andre mere generelle måder at indhente tilladelse til registeradgang på.

Der er derfor med lovforslaget foreslået en teknisk ændring af proceduren for indhentning af disse registeroplysninger, hvorefter kommissionen efter ministerens bemyndigelse vil kunne henvende sig direkte til Kommunedata og trække oplysninger om navne og adresser på de berørte ejere.

Kommissionen vil fortsat skulle følge By- og Boligministeriets retningslinier for opbevaring og brug af ejendomsdata.

Registeradgangen gælder, indtil miljø- og energiministeren har taget stilling til alle kommissionens indstillinger og de nye strandbeskyttelses- og klitfredningslinier er trådt i kraft.

Til nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 69, stk. 4-5, er en lovfæstelse af miljø- og energiministerens tilsagn af 18. februar 1998 om, at ministeren (Skov- og Naturstyrelsen) på byzonearealer i den udvidede beskyttelseszone i en overgangsperiode efter anmodning fra en kommune vil udnytte sin beføjelse til at ophæve og reducere gældende beskyttelseslinier, når dette er nødvendigt for at realisere en før lovens ikrafttræden planlagt byudvikling.

Der er tale om en overgangsordning, som skal gælde 12 år fra kystlovens ikrafttræden den 1. august 1994. Overgangsperiodens længde på 12 år en ændring i forhold til ministerens tilsagn, hvor perioden var 10 år. Overgangsperioden på 12 år svarer til den tidshorisont, der efter planloven er forudsat for kommuneplanens rammedel. 12-års fristen og kravet om, at der skal være udarbejdet en lokalplan, er opstillet som betingelser for at sikre, at der er tale om et aktuelt behov for byudvikling.

I følge bestemmelsen i den foreslåede § 69, stk. 4 og 5, skal der skal være tale om et område, der den 1. august 1994 var beliggende i byzone og var omfattet af kommuneplanrammer for almindelig byudvikling.

Med 'almindelig byudvikling' menes arealer udlagt til boligbyggeri, erhvervsbyggeri, institutionsbyggeri, hotelbyggeri og lignende, men ikke arealer udlagt til offentlige rekreative formål, som grønne områder og lignende.

Anmodningen skal være baseret på et lokalplanforslag, der udlægger området til almindelig byudvikling i overensstemmelse med førnævnte kommuneplanrammer og være indsendt inden den 1. august 2006.

Overgangsordningen indeholder således en egentlig ret for kommunerne til at få linierne ophævet, når de i bestemmelsen nævnte betingelser er opfyldt.

Efter den 1. august 2006 vil anmodninger om ophævelse blive behandlet efter de sædvanlige kriterier. Skov- og Naturstyrelsen ophæver normalt kun strandbeskyttelseslinien, når der foreligger ganske særlige forhold. Adgangen til ophævelse bruges i første række i forbindelse med lokalplanlægning for allerede bebyggede områder, hvor lokalplanerne regulerer samme forhold, som beskyttelseslinier. Et andet område, hvor ophævelse af strandbeskyttelseslinien kan komme på tale, er i forbindelse med anvendelse af havne og havnearealer til andre formål end havneformål, jf. beskrivelsen af havne under bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 1 og 2. Ansøgning om ophævelse vil normalt følge lokalplanforslagene ved deres behandling i Skov- og Naturstyrelsen, således at eventuelle betingelser for ophævelsen kan indarbejdes i lokalplanen.

Ministeren vil i øvrigt ved udøvelsen af sin kompetence til at ophæve strandbeskyttelseslinien være opmærksom på, at der kan være et hensyn at tage til kommuner, hvor fastholdelsen af kystarealer i landzone giver ganske særlige problemer.

Strandbeskyttelseskommissionen vil under sit arbejde med fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier på baggrund af oplysninger fra amter og kommuner registrere de byzonearealer, som vil være relevante at undtage fra beskyttelsen.

Til § 2

Til nr. 1 og 2.

Lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien vedrører alene ændring af de udvidede beskyttelsesliniers forløb i byzone. Der er således indsat et nyt stykke i de nævnte bestemmelser om fastlæggelsen af beskyttelseslinierne i byzone, jf. formuleringen af § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, som således er nye bestemmelser i forhold til gældende lov. Formuleringen af § 8 og § 15 i forslaget § 2, nr. 1 og 2, er imidlertid af lovtekniske grunde indsat i fuld tekst.

Med kystloven blev klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien udvidet fra 100 til 300m. For sommerhusområder skulle 100 m linien fortsat være gældende.

Det foreslåede ændring, jf. § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, indeholder en særregel for fastlæggelsen af beskyttelseslinien i byzone. Ændringen indebærer, at lovens hovedregel om en 300 m beskyttelseslinie, jf. naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 2, og § 15, stk. 1, fraviges,

når der er tale om ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse. Ministeren bestemmer, at sådanne arealer ikke skal omfattes af den udvidede beskyttelse, medmindre der er tale om større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

For byzonearealer, der herefter undtages fra den udvidede beskyttelseslinie, vil den gældende klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie på 100 m således blive fastholdt, dog således at disse i overensstemmelse med forslaget § 2, nr. 1 og 2, (naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 5, og § 15, stk. 4), skal indskrænkes under hensyn til eksisterende bebyggelse.

Kun åbne og i det væsentlige ubebyggede arealer, der er af væsentlig betydning for kystlandskabet, vil efter forslaget blive pålagt 300 m beskyttelseslinie. Der vil være tale om større åbne arealer primært foran eller i udkanten af byen, samt relativt større landskabskiler med naturpræg f.eks. å-omgivelser, skove, marker og enge.

Derimod vil idrætsanlæg, byparker, campingpladser, koloni- og nyttehaver og lignende, samt en række arealer bag eksisterende bebyggelse og en række mindre betydningsfulde kiler mellem eksisterende bebyggelse i byzone ikke vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier.

Havne udgør ofte et markant element i landskabet, og derfor vil deres udnyttelse kunne indebære en betydelig påvirkning af oplevelsen af kystlandskabet. Havne, dvs. havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, jf. § 8, stk. 7, nr. 4, og § 15, stk. 5, nr. 5, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, hvis de kan siges at være af væsentlig betydning for kystlandskabet. Det vil f.eks. sige, at havne vil blive omfattet af den udvidede beskyttelseslinie, hvis de ligger på en ellers temmelig åben kyststrækning, eller hvis de ligger fremskudt eller afgrænset fra en by eller bymæssig bebyggelse.

Sædvanlige byhavne, der ligger som en integreret del af byen, vil derimod ikke blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier.

Beskyttelseslinien indebærer ingen begrænsninger i havnens udnyttelse til havnerelaterede formål, idet lovens forbud ikke gælder for ovennævnte havnearealer, når de er lokalplanlagte og anvendes til de nævnte formål. Hvis havnen nedlægges og/eller anvendes til andet end havneformål, får restriktionerne i lovens § 8 og § 15 effekt. Dette vil i praksis indebære, at der vil kunne udøves en kontrol med omfanget og karakteren af mulighederne for anden anvendelse af havnene. Miljø- og Energiministeriet (Skov- og Naturstyrelsen) vil i den kommende vejledning om administrationen

af beskyttelseslinierne beskrive de særlige hensyn, der bør varetages i forbindelse med ændret anvendelse af havnearealer, og som vil indgå i grundlaget for udøvelsen af ministerens ophævelseskompetence efter naturbeskyttelseslovens § 69.

De byzonearealer, der omfattes af den udvidede beskyttelse, er arealmæssigt begrænsede, idet der dog er forskelle fra kommune til kommune. Væsentlige dele af byzonen vil ikke blive omfattet, allerede fordi områder med sammenhængende bebyggelse eller anden intensiv udnyttelse efter § 8, stk. 5, og § 15, stk. 4, lovforslaget, som svarer til § 8, stk. 4 og § 15, stk. 3 i de gældende regler, vil blive undtaget. Hertil kommer, at de nye regler indebærer at ubebyggede byzonearealer, der ligger i tilknytning til eksisterende bebyggelse ikke omfattes. Endelig kan vedtagne lokalplaner kan udnyttes efter deres indhold, og at de kan ændres in-

denfor kommuneplanens rammer efter den 12 årige overgangsregel i forslagets § 1, nr. 7.

Specielt for klitfredede arealer gælder, jf. § 8, stk. 5, at hvis der er klitdannelser i området, kan beskyttelseslinien ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i § 8, stk. 2 (den jyske vestkyst). Der sker ingen ændring i denne bestemmelse.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende.

Om ikrafttrædelse af lovforslagets § 1, nr. 1, om ophævelse af naturbeskyttelseslovens § 10 om tinglysning af klitfredning, henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 1.

BILAG

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	nej	nej
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Administrative lettelser af beskedent omfang for amt og kommune, da færre arealer omfattes i byzone. Beskeden lettelse for Strandbeskyttelseskommisionen hvis der opnås registeradgang efter § 15b, stk. 7.	nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej
Miljømæssige konsekvenser	nej	nej
Administrative konsekvenser for borgerne	nej	nej
Forholdet til EU-retten	ingen EU retlige aspekter	

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 10. Klitfredning tinglyses på ejendommen.

§ 15a. Miljø- og energiministeren nedsætter en midlertidig kommission vedrørende strandbeskyttelse.

Stk. 2. Kommissionen gennemgår de danske kyster med henblik på en landsdækkende fastlæggelse af klitfredningslinien, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3, og stk. 4, og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1, 2 og 3. Kommissionen gennemgår herunder de kyststrækninger, der er berørt af bebyggelse og lignende, med henblik på at vurdere, hvor klitfredningslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 8, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, og hvor strandbeskyttelseslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 15, stk. 1, og 2, eller ophæves, jf. stk. 3. Kommissionen fremsætter indstilling herom til miljø- og energiministeren, jf. § 15b, stk. 3.

§ 15b. Når kommissionen har foretaget den i § 15a, stk. 2, nævnte gennemgang og vurdering af klitfredningsliniens og strandbeskyttelsesliniens forløb i en amtskommune, foretager kommissionen offentlig bekendtgørelse af, hvor forslaget ligger til gennemsyn. Samtidig sendes forslaget til de berørte lodsejere.

Stk. 2. Indsigelser mod kommissionens forslag skal fremsættes skriftligt overfor vedkommende amtsråd inden 4 uger fra offentliggørelsen.

Lovforslaget

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 1. november 1997, som ændret ved § 2, lov nr. 478 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 10 ophæves.

2. I § 15a, stk. 2, ændres i 1. pkt. »jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3 og stk. 4, og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1,2 og 3« til: »jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3-5, og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1-4,« og i 2. pkt. ændres »§ 15, stk. 1 og 2, eller ophæves, jf. stk. 3« til: »§ 15, stk. 1-3, eller ophæves, jf. stk. 4.«

3. I § 15b, stk. 3, ændres i 1. pkt. »fra samtlige amtsråd« til: »i et amt«, og i 2. pkt. indsættes efter »forløb«: »i det pågældende amt«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Når kommissionen har vurderet de indkomne indsigelser fra samtlige amtsråd, afgiver denne indstilling til miljø- og energiministeren vedrørende fastlæggelsen af klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien. Herefter træffer miljø- og energiministeren afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren bekendtgør den endeligt fastlagte klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie og lader foretage tinglysning på de pågældende ejendomme af, at de er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere retningslinier for klitfredningsliniens- og strandbeskyttelsesliniens fastlæggelse. Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser om kommissionens arbejde, herunder om fornødent en forretningsorden for kommissionen.

§ 15d. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, at strandbeskyttelseskommissionen kan gøre undtagelse fra forbudet mod beplantning, jf. § 8, stk. 6, nr. 2, og § 15, stk. 4, nr. 1, når det er af væsentlig betydning for en ejendoms drift som jordbrugsejendom.

Stk. 2. - -

Stk. 3. - -

§ 69. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at reglerne i §§ 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Ministeren kan ændre grænserne for beskyttelsen efter § 18, såfremt det beskyttede areal ikke derved forøges.

4. § 15b, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Miljø- og energiministeren bekendtgør de endeligt fastlagte klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier i det enkelte amt og drager omsorg for, at de registreres i matriklen på de berørte ejendomme.«

5. I § 15b indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

»*Stk. 5.* På grundlag af oplysninger fra matrikelmyndigheden foretages notering i tingbogen på de ejendomme, som helt eller delvis er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

6. I § 15b, indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Indtil de endeligt fastlagte linier er bekendtgjort, jf. stk. 4, kan miljø- og energiministeren indhente oplysninger fra offentlige registre, herunder i elektronisk form, om navne og adresser på ejere af ejendomme, der er omfattet af kommissionens forslag efter stk. 1. Miljø- og Energiministeren kan bemyndige kommissionens sekretariat til at indhente de nævnte oplysninger.«

7. I § 15d, stk. 1, ændres, »jf. § 8, stk. 6, nr. 2 og § 15, stk. 4, nr. 1« til: »jf. § 8, stk. 7, nr. 2, og § 15, stk. 5, nr. 1«.

7. I § 69 indsættes efter stk. 3, som nye stykker:

Gældende formulering

Stk. 2. Ministeren kan revidere strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, når der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens offentliggørelse af ministerens afgørelser i henhold til stk. 1.

Lovforslaget

Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver efter anmodning de udvidede beskyttelseslinier på arealer, jf. § 8 og § 15, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Arealet skal den 1. august 1994 være beliggende i byzone,
- 2) arealet skal i en kommuneplans rammer for lokalplanlægningen være udlagt til almindelig byudvikling, og
- 3) kommuneplanrammerne skal være vedtaget før den 1. august 1994

Stk. 5. Anmodning om ophævelse, jf. stk. 4, skal være indsendt til miljø- og energiministeren inden 1. august 2006 og være baseret på et lokalplanforslag, der udlægger området til almindelig byudvikling i overensstemmelse med de i stk. 4, nævnte kommuneplanrammer.

§ 2

I lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 1, affattes således:

»1. § 8 affattes således:

§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræsses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræsses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

Gældende formulering

- 1) Strandbredden langs Skagerak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtskommuner og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands amtskommune,
- 2) arealer inderfor 300 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1, og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 2, nr. 2, nævnte klitfredningslinje 100 m, jfr. dog stk. 4.

Stk. 4. For særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at klitfredningslinjen forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 2, nr. 2, og stk. 3. Hvis der er klitdannelser i området, kan linien dog ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 5. De grænser, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, skal være afmærket på stedet. Grænserne revideres løbende.

Stk. 6. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt,
- 3) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 4) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, og
- 5) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende bygninger. Der kræves dog miljø- og energiministerens tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Lovforslaget

- 1) Strandbredden langs Skagerak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtskommuner og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands amtskommune,
- 2) arealer inderfor 300 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1, og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 2, nr. 2, nævnte klitfredningslinje 100 m, jfr. dog stk. 5.

Stk. 4. For ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse, bestemmer ministeren efter anmodning fra den pågældende kommune, at disse arealer ikke omfattes af den udvidede klitfredningslinje, medmindre der er tale om større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

Stk. 5. For særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at klitfredningslinjen forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 2, nr. 2, og stk. 3. Hvis der er klitdannelser i området, kan linien dog ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 6. De grænser, der er nævnt i stk. 2 -5, skal være afmærket på stedet. Grænserne revideres løbende.

Gældende formulering

Stk. 7. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning mm. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1 - 6.

Stk. 8. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1, ikke skal gælde for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, der kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 9. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og andre kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. For områder, som er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 1, nævnte strandbeskyttelseslinje 100 m, jfr. dog stk. 3.

Lovforslaget

Stk. 7. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt,
- 3) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 4) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, og
- 5) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende bygninger. Der kræves dog miljø- og energiministerens tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 8. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning mm. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1 - 8.

Stk. 9. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1, ikke skal gælde for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, der kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 10. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.«

2. § 2, stk. 2 affattes således:

»**2. § 15** og overskriften dertil affattes således:

Beskyttelse af kystområderne

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og andre kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. For områder, som er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 1, nævnte strandbeskyttelseslinje 100 m, jfr. dog stk. 4.

Gældende formulering

Stk. 3. På særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at strandbeskyttelseslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 1, og stk. 2, eller at strandbeskyttelseslinien ikke gælder.

Stk. 4. Forbudet i stk. 1, jf. stk. 2, gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg, der anvendes til forsvarsformål,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. §§ 8 og 9, og
- 7) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende bygninger. Der kræves dog amtsrådets tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1, og 2, ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Tilsvarende gælder for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Lovforslaget

Stk. 3. For ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse, bestemmer ministeren efter anmodning fra den pågældende kommune, at disse arealer ikke omfattes af den udvidede strandbeskyttelseslinie, medmindre der er tale om større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

Stk. 4. På særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljø- og energiministeren, at strandbeskyttelseslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 1 -3, eller at strandbeskyttelseslinien ikke gælder.

Stk. 5. Forbudet i stk. 1, jf. stk. 2 og 3, gælder ikke for

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg, der anvendes til forsvarsformål,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. §§ 8 og 9, og
- 7) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning eksisterende bygninger. Der kræves dog amtsrådets tilladelse, for så vidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 - 3, ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Tilsvarende gælder for diger, høfter, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.«

3. § 3, stk. 2, affattes således:

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 1994, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 1, 2 og 4.

Stk. 3. --

Stk. 4. --

Stk. 5. --

»*Stk. 2.* Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 1, 2 og 4, og kan bestemme, at ikrafttrædelsen skal ske på forskellige tidspunkter i de enkelte amter.

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende.

Stk. 2. § 1, stk. 1, træder dog først i kraft i de enkelte amter ved miljø- og energiministerens bestemmelse om ikrafttrædelse af de udvidede beskyttelseslinier i de enkelte amter.